

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrives i fråga om lagen (1938: 274) om rätt till jakt

dels att 24 § 3 mom., 26 § 1 och 2 mom. samt 27 och 38 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas tre nya paragrafer, 26 a, 29 a och 30 a §§, av nedan angivna lydelse.

24 § 3 mom.² Beträffande område, där stam av vildkanin eller vildmink finnes, får regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer förordna att jakt efter sådant djur skall genom därtill av myndigheten särskilt utsedda jägare bedrivas för att söka utrota stammen. Förordnas om dylik jakt, äger myndigheten tillika föreskriva de undantag från bestämmelserna i denna lag som behövas för jaktens ändamålsenliga bedrivande. Myndigheten bestämmer även hur det skall förfaras med djur som dödas eller fångas vid jakten.

26 § 1 mom.³ Den som vill utöva jakt vare pliktig erlægga jaktvårdsavgift.

Till bevis om att den jagande fullgjort vad honom enligt första stycket åligger skall han vid jakten medföra ett för honom gällande jaktkort; och vare han pliktig att vid anfordran uppvisa kortet för polisman eller med polismans befogenhet utrustad ordningsvakt för jaktbevakning, befattningshavare vid domänverket, vid tullverkets kust- eller gränsbevakning eller vid lantbruksnämnds rennäringsavdelning, stiftsjägmästare eller dennes biträden ävensom för den som äger, innehar eller vårdar marken eller den eljest där äger jakträtt; skoland den befattningshavare vid domänverket, lantbruksnämnds rennäringsavdelning och stiftsnämnd sålunda tillkommande befogenheten att påfordra uppvisande av jaktkort hava avseende allenast på mark som står under hans förvaltning eller uppsikt.

2 mom.⁴ Från skyldighet att erlægga jaktvårdsavgift äro befriade:

Konungen och medlemmar av det kungliga huset; samt svensk eller norsk same vid utövning av den rättighet att jaga, som enligt särskilda bestämmelser tillkommer honom i vissa delar av riket.

Bestämmelserna om jaktvårdsavgift äga icke tillämplighet i fråga om rätten att döda djur enligt 14 § 2 mom. eller 15 § och ej heller i fråga om fångst av vildkanin enligt 24 § 2 mom.

26 a § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om fridlysning, jakttider och jaktmedel samt de föreskrifter i övrigt som behövas för att jakt och viltskydd skall kunna bedrivas på ett sätt som tillgodoser såväl allmänna som enskilda intressen.

¹ Prop. 1975: 29, JoU 9, rskr 145.

² Senaste lydelse 1967: 616.

³ Senaste lydelse 1955: 43.

⁴ Senaste lydelse 1967: 616.

Regeringen bemyndigas också att besluta föreskrifter om avgifter för älg eller kronhjort som fälles.

SFS 1975: 175

27 §⁵ Talan mot polismyndighets beslut enligt 23 § föres hos länsstyrelsen genom besvär. Mot länsstyrelsens beslut må talan ej föras.

Mot länsstyrelsens beslut enligt 10, 11 eller 13 § eller rörande föreläggande eller förordnande med stöd av 24 § 1 mom. första stycket föres talan hos kammarrätten genom besvär. I fall, som avses i 11 §, skola besvär anföras inom två månader från det klaganden erhöll del av beslutet.

Talan mot annat beslut av länsstyrelse enligt denna lag eller mot beslut enligt 24 § 3 mom. av annan myndighet än regeringen föres hos regeringen genom besvär.

Meddelande om länsstyrelsens eller kammarrätts beslut med stöd av 11 § skall införas i tidning inom orten. Delgivning av beslutet skall anses ha skett den dag då meddelandet infördes i tidningen.

29 a § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot föreskrift som meddelats med stöd av 26 a § dömes, i de fall som särskilt angivas i sålunda meddelad föreskrift, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brott som avses i första stycket att anse som grovt, dömes till fängelse i högst ett år, i de fall som särskilt angivas i sålunda meddelad föreskrift.

Begår barn under femton år förseelse mot föreskrift som meddelats med stöd av 26 a § svarar i de fall som särskilt angivas i sålunda meddelad föreskrift, den som har vårdnaden om barnet för förseelsen, om det ej kan visas, att den skett utan hans vetskap eller att han gjort vad på honom ankommit för att hindra densamma.

30 a § Djur, skinn, bo eller ägg som någon har erhållit genom brott mot föreskrift som meddelats med stöd av 26 a § skall, i de fall som särskilt angivas i sålunda meddelad föreskrift, förklaras förverkat, om det ej är uppenbart obilligt.

Fångstredskap och andra i 30 § femte stycket avsedda hjälpmedel som använts eller medförts vid brott mot föreskrift som meddelats med stöd av 26 a § få, i de fall som särskilt angivas i sålunda meddelad föreskrift, förklaras förverkade, om det är påkallat till förebyggande av brott eller eljest särskilda skäl föreligga.

I stället för egendom som avses i första eller andra stycket kan dess värde förklaras förverkat.

38 § Om jakt på område som är avsatt till nationalpark samt beträffande svenska och norska samers rätt att jaga i vissa delar av riket gälla särskilda bestämmelser.

⁵ Senaste lydelse 1974: 1069.

SFS 1975: 175

Denna lag träder i kraft en vecka efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Bestämmelserna i 29 a och 30 a §§ skall även gälla vid brott mot föreskrift som avses i 26 a § och som före ikraftträdandet av denna lag har meddelats av Kungl. Maj:t.

På regeringens vägnar

SVANTE LUNDKVIST

Alf Wallin
(Jordbruksdepartementet)

